

Gedicht geschreven en gelezen door Roàn de Jong, juniorstadsdichter, ter gelegenheid van Dodenherdenking 2012

4 Mei

Er staat een ruisende wind

De zon verdwijnt achter de wolken

Het wordt steeds donkerder

De wolken worden grauw

Het begint te regenen

Ik word nat

De regen komt harder neer

Het wordt hagel

Mijn jas wordt natter en natter

Hij is doorweekt

Mijn haar is ook al nat

Dan zie ik een meisje

Een meisje achter het hek

Ze is aan het huilen

Ik open het hek

Sluit het weer achter me

Al die stenen

Het zijn er zo veel

Het meisje draait zich om

Haar make-up is uitgelopen

Ik weet niet of het van de regen

Of van de tranen is

Ik probeer haar te troosten

En vraag naar haar naam

Ze zegt niks

Ik vraag of ze mee gaat

Mee naar mijn huis

We lopen het hek weer uit

De zon komt weer door de wolken

De regen is gestopt

Ik trek mijn doorweekte jas uit

Zij doet mij na

Ze veegt haar make-up weer van haar gezicht

Ze begint te lachen

Ze voelt zich vrij

Dat is vrijheid

Dat is wat iedereen verdiend.